



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 40. Concilium Lateranense IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1215.

§. XL.

Concilium Lateranense IV.

ap. Rain.
1214. n. 8.

Sup. Lib.
LXXV.

Inter hæc Episcopi undique Romam ad Concilium Oecumenicum confluxerant, si paucos excipimus, qui se, ex prompta absentia causa, excusarunt. Horum ex numero fuit Andreas Rex Hungariae, qui, literis ad Papam anno superiore datis, significavit, se omnia ad iter in Terram sanctam suscipiendum parare, ad quod voto jam diu edito obligaretur, animo vero constituisse, Hungariae Custodiam & Regimen Archiepiscopo Strigoniensi, & quibusdam aliis Præsulibus, in quibus fiduciam posuisset, interim committere. Ceterum socios itineris accepturum esse Episcopum quinque Ecclesiarum, & Javarinensem, tum etiam Præpositum Albæ Regalis, jam diu voto sacrae professionis obstructos. Hinc Papam rogabat, ut eos ab onere proficiscendi Romam, quo Bullæ vocabant, eximeret.

Abb. Urs.
Es Math.

Par. an. 1213

Huic Concilio interfuere Episcopi quadringenti duodecim, si duo Patriarchæ, Prælati seu Metropolitæ septuaginta & unus adnumerentur. Quibus accesserunt tum Abbates tum Priores plus quam octingenti, cum magno numero Mandatariorum, quos absentes miserant. Advenerunt Legati multorum Principum.

Principum, Friderici Regis Sicilia, electi Imperatoris, Henrici Imperatoris Constantinopolitani, Regum Franciæ, Angliæ, Hungariæ, Hierosolymæ, Cypri, Arragoniæ, aliorumque Optimatum & Urbium. Duo Patriarchæ Latini Ritus erant, scilicet Gervasius Constantinopolitanus, & Rudolphus Hierosolymitanus. Sede Constantinopolitana, ab obitu Thomæ Morosini, anno millesimo ducentesimo undecimo defuncti vacante, cum Pelagius S. Sedis Legatus litem inter duos æmulos, Archiepiscopum Heraclensem, & Parochum S. Pauli Venetiis componere non potuisset, causam ad Papam detulit. Venerunt ergo Romam, paulo ante initium Concilii, & Pontifex, postquam utramque electionem nullam declarasset, Patriarcham Constantinopolitanum instituit Gervasium in Tuscia natum, qui hac Dignitate fulgens inter Concilii Patres sedet.

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

Godef. mon.
an. 1213.

Alber. an.
1227.

vit. ap. Boll.
8. A. r. to. 9.
p. 774.

Albertus, Acriæ exul, Titulum Patriarchæ Hierosolymitani octo annis gessit, muneri Episcopali sancte incumbens, vir ipsis Infidelibus venerabilis. Sed cum in Festo Exaltationis S. Crucis, die decima quarta Septembris, anno millesimo ducentesimo decimo quarto, in Ecclesia S. Crucis Acriæ inter solemnes preces procederet, quidam, ex Diocesis Eporediensis ex Longobardia advena, cujus

Hist. patr.
Hieros. Bell.
to. 14. p. 54.

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

cujus vitæ licentiam Patriarcha coercerat, sic percussum interfecit. Carmelita, quibus Regulam dedit, Alberti memoriam die octava Aprilis colunt. Alberto successit Rudolphus, cui, postquam uno non plus anno titulo Patriarchæ Hierosolymitani decoratus fuisset, Lotharius antea Archiepiscopus Pisanus subrogatus est. Patriarcha Latinus Antiochenus gravi morbo impeditus, quia ipse ad Concilium Lateranense venire non poterat, misit Episcopum Antaradensem seu Tortosensem, vices suas impleturum Patriarchæ Alexandrino quoque (quod de Melchita accipiendum esse existimo) in potestate Musulmannorum existenti, adesse non licuit, sed quemdam Diaconum, nomine Germanum delegavit. Patriarcha vero Maronitarum, qui sedente Lucio III. Pontifice ad sinum Ecclesiæ Romanæ redierant, ad Concilium Lateranense venit, ubi & fidem Catholicam & sanctos Ritus accurate edoctus, utrumque deinde a Gente sua servari curavit.

Sup. lib.
LXXIII.
§. 46.

ep. ap. Bar.
an. 1182. n. 4.

Inter illos Principes, qui Legationem ad Concilium Universale adornarunt, fuit Fridericus Rex Siciliae, Rex Romanorum Aquisgrani, in Festo S. Jacobi, vigesima quinta Julii, eodem anno millesimo ducentesimo decimo quinto, a Siegfride Archiepiscopo Moguntino, Sacrae Sedis

Sedis Legato, coronatus, nam Sedes Co-
loniensiſ, Theodorico depoſito, vacans A.C. 1215.
habebatur.

Illico, peracta coronatione, Fridericus votum peregrinandi in Terram ſanctam edidit, ejuſque exemplum Sigefridus Archiepiſcopus, & Epifcopi Leodiendiſ, Bambergendiſ, Paſſaviendiſ, Argentoratenſiſ, ac complures alii Optimates & Principes ſecuti ſunt. Exinde, Archiepiſcopus Trevirenſiſ, Coloniam delatus, cives hortatus eſt, ut Friderico Regi ſe ſe ſubmitterent, atque operam jungente Duce Brabantia, perſuaſit. Die quarta igitur menſiſ Auguſti ſolemni ritu Excommunicationiſ cenſuram ſolvit, & Interdictum, quibus Urbs Coloniendiſ uno anno & quinque menſibus, quod Ottoni Imperatori ſaveret, conſtricta fuerat. Otto vero Imperator, diu Colonia verſatus, tumque ab omnibus deſertus, ex ea quoque urbe fugere compulſus fuerat. Ceterum eadem die, qua Interdictum ſublato, Fridericus Rex urbem intravit.

§. XLI.

Eccleſiæ Toletanæ Primatus.

Uno menſe ante Concilii exordium, videlicet die octava Octobriſ, Ro-
doricus Chimenez Archiepiſcopus Tolet.
Hiſt. Eccleſ. Tom. XIX. A a ta-to. II. p. 235.

MS. ap.
Gars. de
prim. Tolet.
to. 5. Conc.
p. 1637. &
ta-to. II. p. 235.